

Queridos diocesanos:

Nos va bien aceptar las críticas si conducen a mejorar nuestras opiniones o actitudes ante determinados acontecimientos que nos afectan. También, por supuesto, los cristianos aceptamos las sugerencias de los demás porque pueden ayudarnos a profundizar en nuestra fe y a ser más auténticos en la vida cristiana. Y esto lo vemos con claridad en la recepción de los sacramentos en los niños y jóvenes de nuestras comunidades. Hay quien opina falta de preparación o la preocupación por lo externo de la fiesta; otros afirman que no hay continuidad tras la primera comunión o la confirmación; otros se quejan de la reducida implicación de los padres y de las familias; algunos claman por una renovación constante del proceso catequético. Mil afirmaciones, algunas opuestas, que nos permiten hacer una reflexión sobre este fundamental tema.

Porque hablamos de algo esencial en la vida de la Iglesia, la administración de los sacramentos, y los católicos hemos valorado en su justa medida su importancia personal, familiar y comunitaria. Por ello durante siglos hemos adornado con muchos detalles y fiestas algunos sacramentos como, por ejemplo, los de la iniciación cristiana. Hemos gozado del acontecimiento de la primera comunión, tanto la nuestra como la de los seres queridos. Hemos preparado el acto con un sinfín de complementos, hemos participado en varias reuniones y, generalmente, hemos quedado satisfechos de la fiesta en la que han colaborado los sacerdotes, los catequistas y toda la comunidad parroquial o colegial, en el caso de los centros educativos católicos. Y, sin embargo, con el paso de los días cambia nuestra percepción y nos volvemos más exigentes pidiendo más convicción desde el corazón y menos adornos externos que desvirtúan de alguna manera la esencia de los sacramentos. Percepción que resulta indiscutible. Todos estamos de acuerdo en la profundización de los actos, en la coherencia de las actitudes y en la continuidad de los procesos pero nos cuesta pasar de las palabras a los hechos de manera que la colaboración de todos redunde en una mejor valoración de la catequesis y de la celebración.

Esto ocurre igualmente en la fiesta de la Confirmación si bien es menos llamativa porque es menor el número de los solicitantes. También es una fiesta el sacramento del matrimonio y el de orden sacerdotal, pero esto afecta a muchos menos católicos. Y hacemos la reflexión en estos momentos del tiempo pascual porque es ahora cuando se producen con mayor intensidad las celebraciones sacramentales. Siempre deberíamos estar todos atentos para dignificar estas fiestas comunitarias porque nos atañe al conjunto de la comunidad y es esencial la transmisión de la fe en estas edades que preparan el futuro del compromiso personal.

Una reflexión que empieza por el agradecimiento hacia todos aquellos que acompañáis a vuestros hermanos en este proceso sacramental. La comunidad diocesana reconoce la dedicación, el interés y la permanencia de tantos catequistas en las diversas parroquias y colegios. Es un grupo representativo de la comunidad parroquial en el ámbito de la transmisión de la fe de un modo sistemático y, al mismo tiempo, vivencial. Ayudan a las familias en esta tarea a la que nadie debe renunciar y facilitan al resto de los sectores pastorales una segura línea de formación y un camino de futuros colaboradores para la evangelización.

Esta misma reflexión nos lleva a insistir en una formación constante de los catequistas en los temas básicos de Sagrada Escritura, de moral, de pedagogía catequética, de historia de la Iglesia con el contenido claro y concreto de sus enseñanzas. También un llamamiento a que otros cristianos quieran y puedan colaborar en esta magnífica tarea eclesial.

Con mi bendición y afecto.+Salvador Giménez, obispo de Lleida.

Estimats diocesans:

Ens va bé d'acceptar les crítiques si porten a millorar les nostres opinions i actituds davant d'alguns esdeveniments que ens afecten. També, per descomptat, els cristians acceptem els suggeriments dels altres perquè poden ajudar-nos a aprofundir en la nostra fe i ser més autèntics en la vida cristiana. Això ens passa clarament amb la recepció dels sacraments en els nens i joves de les nostres comunitats, sobre la qual tenim opinions diverses: la falta de preparació o la preocupació pels elements externs de la festa; la no continuïtat després de la primera comunió o la confirmació; la queixa per la reduïda implicació dels pares i de les famílies; i el clam per una renovació constant del procés catequètic. Mil afirmacions, algunes oposades, que ens permeten fer una reflexió sobre aquest tema fonamental.

Perquè parlem d'una cosa essencial en la vida de l'Església, l'administració dels sacraments, que els catòlics valorem adequadament en la seva importància personal, familiar i comunitària. Per això durant segles hem adornat amb molts detalls i festes alguns sacraments com, per exemple, els de la iniciació cristiana. Hem gaudit de l'esdeveniment de la primera comunió, tant de la nostra com la dels éssers estimats, i l'hem preparat amb una infinitat de complements, hem participat en les diverses reunions i, generalment, hem quedat satisfets de la festa en què han col·laborat els sacerdots, els catequistes i tota la comunitat parroquial o col·legial, en el cas dels centres educatius catòlics. I, no obstant això, amb el pas dels dies canvia la nostra percepció i ens tornem més exigents i demanem més convicció des del cor i menys ornaments externs que desvirtuen d'alguna manera l'essència dels sacraments. Aquesta percepció és indiscutible: tots estem d'acord en l'aprofundiment dels actes, en la coherència de les actituds i en la continuïtat dels processos, però ens costa passar de les paraules als fets de manera que la col·laboració de tothom generi una millor valoració de la catequesi i de la celebració.

Ens passa el mateix amb la festa de la Confirmació, si bé és menys cridanera perquè el nombre de sol·licitants és menor. També és una festa el sacrament del matrimoni i el de l'orde sacerdotal, però afecta molts menys catòlics. Fem aquesta reflexió en l'actual temps pasqual perquè és ara quan es produeixen amb més intensitat les celebracions sacramentals. Sempre hauríem d'estar atents a dignificar aquestes festes comunitàries perquè impliquen tota la comunitat i és essencial la transmissió de la fe en aquestes edats que preparen el futur del compromís personal.

Amb aquesta reflexió vull agrair, en primer lloc, tots els que acompanyeu els vostres germans en aquest procés sacramental. La comunitat diocesana reconeix la dedicació, l'interès i la permanència de tants catequistes en les diverses parròquies i col·legis. Sou un grup representatiu de la comunitat parroquial en l'àmbit de la transmissió de la fe d'una manera sistemàtica i, al mateix temps, vivencial. Ajudeu les famílies en aquesta tasca a la qual ningú ha de renunciar i faciliteu a la resta dels sectors pastorals una segura línia de formació i un camí de futurs col·laboradors per a l'evangelització.

En segon lloc, aquesta reflexió ens porta a insistir en una formació constant dels catequistes en els temes bàsics de Sagrada Escripura, de moral, de pedagogia catequètica i d'història de l'Església, amb el contingut clar i concret dels seus ensenyaments. També és una crida perquè altres cristians vulguin i puguin col·laborar en aquesta magnífica tasca eclesial.

Amb la meva benedicció i afecte.

+Salvador Giménez, bisbe de Lleida.